

τρίποδος), безъ никакво доказателство и безъ никаквъ основъ увѣренія, г. Дриновъ повѣрвалъ и утвърдилъ своѣтъ теоріи за не българското происхождение на Българскій цародъ, и така пълень съ дерзость провиква ся въ замѣчаніе и казва: « Тукъ може нѣкой читатель да ни попита: зашто не обадихме това по-напреди, и зашто не захванѣхме расправата си съ г. Кръстьовича право отъ това че Българетъ, на копто той трѣси тождеството съ Хуннитъ, не сж нашитѣ праотци, но се зехме да разгледаме, истинно ли е това тождество? На таквъ читатель ние штемъ кажемъ, че постѣпихме тѣй за да покажемъ КАКВИ СА ИЗДИРВАНИЯТА НА Г. КРЪСТЬОВИЧА. »

Видѣхте ли сега, читателю, и увѣрихте ли ся за онава що вы и въ началъ сего отговора казахмы? Цѣльта и намѣреніето съ тѣзи критикъ на г. Дринова не было да издири кои и какви сж были и отъ гдѣ сж произлѣзли старити Блѣгаре, копто сж ся преселили и установили въ пѣвшіи Блѣгаріи, и сж дали своето имя на това мѣсто и на днешныты му жители Блѣгары, а было само и само да посрами, и да унижи г. Кръстьовича предъ неговыты добры соотечественници.

Но не; тіе соотечественници, ако и прости вообще, и не толкосъ учени като г. Дринова, иматъ обаче достатумъ и разумъ въ главѣтъ си, като да разберѣтъ и распознаѣтъ дѣ е истинното и правото, и дѣ е неистинното и кривото. Тія ще четѣтъ пакъ и насъ, ще четѣтъ и неговъ милость, и ще видѣтъ, че все що смы нии писали за Уныи и Блѣгары, не смы го писали отъ себе си, а смы го писали по основъ и по точны свидѣтельства на ветхы писатели, за копто нии немамы право, нито причинъ, нито же смѣлость като г. Дринова, да кажемъ че ся лѣжи и басни, догде нѣкой не съ голы рѣчи и увѣренія, като негова милость, а съ точны доказателства да ны убѣди че шастинъ были лѣжи и басни; до тогасъ нии ще гы имамы за вѣрны, и ще гы представлявамы за достовѣрны; а свободенъ е сѣки да гы приема или не за такыва, обаче нема никое право безъ основъ и доказателство да укорява другытъ че не мыслили за тѣхъ като него.

Най-подиръ нии ще ся усмѣлимъ да заблѣжимъ, преди